

קב"ץ

שיחות מוהרא"ש

דבורים נוראים ונפלאים, מעוררים מעירים ומתוקים, אשר מתוך הנחל נובע
מקור חכמה נובעים, להחיות נפש כל חי ומשם יזקון העדרים, להתחזק
בעבודת הבורא בכל דרגה שיהיו נמצאים

בפי ששמענו וקבלנו מפה קדשו של
מרן מוהרא"ש זי"ע

פרשת וארא – 'מקצר רוח'

יצא לאור כ"ב טבת תשע"ו

על ידי חסידי ברסלב

עיר הקדש ירושלים תובב"א

פְּרִשֶׁת וְאַרְא – 'מִקְצֵר רוּחַ'

בְּהִגִּיעַ שַׁבַּת פְּרִשֶׁת וְאַרְא, הִיָּה רְגִיל מוֹהֲרָא"ש ז"ל לְדַבֵּר דְּבוּרֵי הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה עַל פִּי דְּבָרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן פו), עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת ו, ט): וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ וּמַעֲבֹדָה קָשָׁה, שֶׁהִסְבִּיחַ שְׂאִין בְּנֵי אָדָם שׁוֹמְעִים אֶל מֹשֶׁה, שֶׁהוּא הַצְּדִיק הָאֲמֵת, וְאִינָם מִקְבָּלִים אֶת דְּבָרָיו, הִסְבִּיחַ הָעֵקֶרֶת הַיָּדוּשָׁה, "מִקְצֵר רוּחַ וּמַעֲבֹדָה קָשָׁה", הִיָּנוּ, שֵׁישׁ לָהֶם "קְצֵר רוּחַ" שֶׁהִיא "קִטְנוּת אֲמוּנָה", וְאִין הָאֲמוּנָה אֲצֵלָם בְּשִׁלְמוֹת, כִּי חֶלֶק מִן הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, לְהֵאֱמִין גַּם בְּעֲצָמוֹ, שֵׁישׁ בְּכַחוֹ לְהִגִּיעַ לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת וְהַשְּׂגוֹת שֵׁישׁ בְּעוֹלָם, שֶׁהִרִי יֵשׁ בּוֹ נְשָׁמָה קְדוּשָׁה, שֶׁהִיא חֶלֶק אֵלּוֹק מִמַּעַל, חֶלֶק מֵעֵצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֵלּוֹקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכִמּוֹ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ כֹּל יְכוּל, וְאִין שׁוּם דְּבָר נִמְנַע מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ כֵּן נְשָׁמַת אָדָם, שֶׁהִיא חֶלֶק אֵלּוֹק מִמַּעַל, יְכוּלָה לְהִגִּיעַ לְכָל הַשְּׂגוֹת שֵׁישׁ בְּעוֹלָם, וְלֹא תִהְיֶה שׁוּם דְּרָגָא נִמְנַעַת מִמֶּנּוּ, הָעֵקֶר שֶׁרַק יִחְזוֹר וְיִדְבֵּק נְשָׁמָתוֹ בְּשִׁרְשָׁהּ, בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִהְיֶה נִכְלָל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ לְגַמְרֵי, אֲבָל רוּב בְּנֵי אָדָם נוֹפְלִים בְּדַעְתָּם מְאֹד,

שיחות מוהרא"ש

וְנִדְמָה לָהֶם שֶׁהֵם רְחוּקִים מְאֹד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ
מִתְחַבֵּא בְּאֵיזָה מְקוֹם בְּשָׁמַיִם, וְהֵם נִמְצָאִים עַל הָאָרֶץ, רְחוּקִים
מְאֹד מִכְבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל כֵּן הָאֱמוּנָה שֶׁלָּהֶם מְכַנֶּה בְּשֵׁם "קִצֵּר
רוּחַ", כִּי אֵף עַל פִּי שְׂפוּדָאֵי מְאֲמִינִים בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וּמְאֲמִינִים
שְׂרוּחוֹ יִתְבָּרֵךְ, מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּמַת אוֹתָם, אֲבָל הַרוּחַ אֲצֵלָם
בְּקִצֵּר וּבְקִטְנוּת, וְאֵינָם מְאֲמִינִים שֶׁהַרוּחַ חַי וְקַיִם וּמִתְחַדֵּשׁ בְּכָל
עֵת, וּמְקַשְׂרֵם בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּקִשְׁרַת חֲזָק וְאֲמִיץ, עַד שְׂאֵי אֶפְשֵׁר
לְהַפְרֵד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּמִזֶּה בָּא שְׂמִתִּיאֲשִׁים מִלְּרֹאוֹת טוֹב
בִּימֵי חַיֵּיהֶם, וּמִלְּהִגִּיעַ אֶל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל אֱלוֹ הִיָּה לָהֶם
"אֶרֶץ רוּחַ", שֶׁהִיא אֱמוּנָה שְׁלֵמָה וּבְרוּרָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן
חֵלֶק א' סִימָן קנ"ה) - הֵיוּ מְאֲמִינִים שְׂאִין שׁוֹם מְדֻרְגָה וְהַשְּׂגָה בְּעוֹלָם
שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְהִגִּיעַ אֵלֶיהָ, כִּי הַרוּחַ שֶׁל הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ הַנִּמְצָא
בְּקִרְבָּם, יָבִיא אוֹתָם לִידֵי הַכֹּל.

וְזֶהוּ גַם הַדְּבָר הַשְּׂנִי הַמְזָכָר בְּפָסוּק, הַגּוֹרֵם שֶׁלֹּא לִשְׁמַע אֶל מֹשֶׁה,
וְהוּא "מֵעֲבֹדָה קָשָׁה", כִּי נִדְמָה לָהֶם, שֶׁבְּכִדֵי לְהִתְקַרֵּב אֶל הֵשֵׁם
יִתְבָּרֵךְ, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת עֲבוֹדוֹת קָשׁוֹת וּכְבֹדוֹת, תַּעֲנִיּוֹת וְסִגּוּפִים,
שֶׁקָּשָׁה לַעֲמֹד בָּהֶן, כִּי מִי יֵשׁ לוֹ כֹּחַ לְצוּם וּלְסַגֵּף אֶת עֲצָמוֹ? אֲבָל

אלו היו מצייתים היטב לדברי משה, שהוא הצדיק האמת - היה נודע להם, שאצל השם יתברך יקרה וחסובה כל תנועה קטנה של כל יהודי, עד שאפלו אדם עושה נענוע עם הפאה שלו, זה גם כן יקר אצל השם יתברך (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן יז), ומכל שכן כשאדם לומד איזה פסוק חמש, או פרק משניות או דף גמרא, או מפרש שיחתו לפני השם יתברך בתמימות ובפשטות גמורה, אי אפשר לתאר ולשער איזו התפארות יש להשם יתברך מזה, ולכן אין מן הצורך כלל לעשות עבודות קשות, רק העקר להכיר עצם החשיבות של עבודות פשוטות, ולהחיות את עצמו עם כל נקדה שיש בו, ולהוסיף בכל פעם עוד נקדה ועוד נקדה, עד שייזכה להיות דבוק בו יתברך באמת.

וכבר אמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן תקנח): 'שהעבודה הגדולה שבגדולות בעבודת השם קלה ביותר לעשות מעסק קנין שמטריחין עצמן בשביל פרנסה ועסקי העולם הזה, כי הלא אנו רואין כמה יגיעות יגע האדם בשביל לנסע על איזה יריד ויומא דשוקא שתכף במוצאי שבת צריך לטרוח ולחפש אחר עגלה, ונחפז מאד לטען סחורתו על העגלה ביגיעה גדולה, ואחר כך

צריך לגסע כל הלילה ולגדד שנה מעיניו ומשבר כל גופו מחמת שצריך לישוב על עגלה טעונה, ושאר טרחות ויגיעות פיוצא בהן כידוע להעולם. ואחר כך צריך לעמד כל היום על רגליו וכו' ובפרט בימות הקר העצום וכו'. וכל אלו הטרחות והיגיעות הכבדות והקשות הוא מטריח עצמו על ספק, כי ספק אם ירויח איזה רוח קטן או אולי יאבד גם ההוצאות, כמצוי ברב הפעמים. נמצא, שעל עסקי פרנסת העולם הזה מטריחין עצמן כל כך ביגיעות כאלה על ספק רוח קטן. והעבודה הגדולה שבגדולות היא התפלה, ואף על פי כן כשעומדין להתפלל - מתפללין וגומרין התפלה (הובא בלקוטי הלכות תפלת ערבית הלכה ד' אות ז); עין שם. נמצא, שעבודת השם יתברך, לא נקראת בשם "עבודה קשה" כלל, לעמת "עבודה קשה" של עסקי עולם הזה, שעל פי רב שוברת ומפרכת הגוף לגמרי, ואם כן למה לא יתעורר אדם לחטוף נקדות טובות של תורה ותפלה, ולפרש כל שיחתו לפני השם יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, שאף על פי שנדמה לו כדברים פשוטים וקלים, הם הם יביאו אותו אל הדבקות האמתית בו יתברך, ויזכו אותו עם חיים מאשרים.

וְאֵלּוּ הֵם הַדְּבָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל "מֹשֶׁה", שֶׁהוּא הַצַּדִּיק הָאֲמֵת שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר, שֶׁצּוֹעֵק וּמְכַרִּיז בְּקוֹל אֲדִיר וְחֹזֵק "אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל" (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן עח). וְרַבְנּוּ ז"ל מְשַׁךְ מְאֹד תְּבוּת "אֵין שׁוּם יְאוּשׁ", כְּמוֹ שֶׁכּוֹתֵב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל שֶׁם, כִּי הַפְּרוּשׁ שֶׁל "אֵין שׁוּם יְאוּשׁ", שֶׁאֲסוּר לְהַתִּיאֵשׁ מִלְּהִגִּיעַ אֶל שׁוּם מְדֻרָּה וְהַשְּׁגָה שֵׁישׁ בְּעוֹלָם, רַק צְרִיכִים לְהֶאֱמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁכָּל אֶחָד וָאֶחָד יְכוּל לְהִגִּיעַ לְכָל הַמְּדֻרָּגוֹת וְהַשְּׁגוֹת שֵׁישׁ בְּעוֹלָם, אִם רַק יִזְרַק אֶת הַשֶּׁכֶל שֶׁלוֹ, וְיִשְׁמַע וְיִצִּית הַיֵּטֵב לְדַבְרֵי הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, הַמְּגַלֶּה לוֹ אֶת כַּחוֹתָיו, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְנּוּ ז"ל בְּפִרוּשׁ (ח"י מוֹהֲר"ן סִימָן שנד): "כְּשִׁיחֶיָּה אָדָם מִנַּח עִם רַגְלָיו אֶל הַדְּלֵת, הֵינּוּ בַּעַת הַסִּתְּלָקוֹתוֹ, אֲזִי יֵדַע, אִם הִיָּה מְקַרֵּב אֵלַי בְּאֲמֵת, כִּי אִם הָיוּ מְקַרְבִּים אֵלַי בְּאֲמֵת, לֹא הִיָּתָה מְדֻרָּה שֶׁבְּעוֹלָם שְׁלֵא הִיָּתִי מִבִּיא אֶתְכֶם אֵלַיָּה", עַיִן שָׁם. כִּי הַצַּדִּיק מוֹצִיא אָדָם מִתּוֹךְ "קֶצֶר רוּחוֹ", הֵינּוּ מְקַטְנוֹת מוּחוֹ וְדַעְתּוֹ, וּמְקַטְנוֹת אֲמוּנָה שֵׁישׁ בוֹ, וּמְגַלֶּה לוֹ שֶׁהַכַּחוֹת הַכִּי גְדוּלִים טְמוּנִים בְּקִרְבוֹ, וְכֵן מְגַלֶּה לוֹ שֶׁאֵין מִן הַצַּרְךְ כָּלָל לַעֲשׂוֹת "עֲבוּדוֹת קְשׁוֹת", רַק הַעֲבוּדוֹת הַפְּשוּטוֹת וְקִלּוֹת, הֵן הַכִּי חֲשׁוּבוֹת לְמַעֲלָה, וְעַל יְדֵי שֶׁאָדָם זוֹרֵק אֶת שֶׁכְּלוֹ, וְשׁוֹמַע וּמִצִּית לְדַבְרֵי הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, מְצַלִּיחַ בְּכָל עֲנִין

שיחות מוֹהֲרָא"ש

ברוחניות ובגשמיות, וחי חיים טובים בזה ובכא לנצח.

נתן לקבל את הגליון מדי שבוע באמצעות הדוא"ל

breslovinternational@gmail.com